

Biografieën genomineerden Theo Zwetsloot Award 2007

Dick Cochius: bondscoach hockey

Dick Cochius werd in 1968 in Zetten geboren en woont sinds jaren in Arnhem. In zijn vrije tijd bezoekt hij graag een concert en is hij wekelijks te vinden bij de wedstrijden van zijn club Vitesse.

Op dit moment richt hij zich voornamelijk op zijn geliefde sport elektrisch rolstoelhockey. In de rolstoelhockey wereld is Dick Cochius een begrip. Hij is sinds 1997 bondscoach van het Nederlandse rolstoelhockey team en sinds 2000 actief binnen het internationale e-hockey. In 2005 richt Dick de Stichting Orange & Wheels op (www.orangeandwheels.nl) en hij is nog steeds de voorzitter van de stichting. Met O&W hoopt Dick meer kinderen en jongeren met een ernstige lichamelijke beperking aan het e-hockeyen te krijgen in samenwerking met de Cruyff Foundation en NebasNsg.

In het verleden was hij onder andere bestuurlijk actief voor de Vereniging Spierziekten Nederland (VSN). Dick organiseerde een rockconcert in Paradiso voor mensen met ALS en zette zich in voor vliegen met beademing. Ook was Dick, die meer van de wereld heeft gezien dan menig een, zeer actief op Europees gebied. Zo was hij oprichter en voorzitter van de Europese koepelorganisatie van spierziektenorganisaties. Hiervoor organiseerde Dick talloze ontmoetingen tussen jongeren uit verschillende Europese landen, zoals het Europese jongerenkamp waar ruim 150 jongeren uit verschillende Europese landen aan deelnamen.

Dick Cochius heeft een zeer ernstige spierziekte, waardoor hij volledig is verlamd geraakt en afhankelijk is van 24-uurs tracheostomale ademhalingsondersteuning.

Mariën Hannink: belangenbehartiger dove kinderen

Mariën Hannink werd in 1956 in Zwolle geboren. Ze studeerde Nederlands, Algemene Taalwetenschap en Gezondheidsvoorlichting & -Opvoeding. Ze was ook werkzaam op die terreinen en zat een blauwe maandag in het organisatieadvieswerk. Ze is moeder van vier kinderen in de leeftijd van 16 tot 19 jaar.

Vanaf 1986 werkt ze met tussenpozen voor de FODOK (de Nederlandse Federatie van Ouders van Dove Kinderen) en dat werd in 1997 structureel. Haar aandachtsgebieden zijn meervoudig gehandicapte doven, aanpak seksueel misbruik, psychische hulpverlening en leesbevordering.

Als regelmatige "gebruiker" kijkt ze met lede ogen naar de invloed van de marktwerking op de gezondheidszorg. Daarom maakt ze nu deel uit van een

overkoepelende Cliëntenraad van een aantal gezondheidscentra in de regio Utrecht.

Als professional en als ouder merkt ze dat er weinig geluisterd wordt naar ouders en ouderorganisaties door de instellingen en door de overheid. FODOK moet hard roepen omdat de kennis van beslissers over de enorme impact van doofheid op een mensenleven minimaal is.

In 1977 kreeg Mariën Hannink door een fietsongeval in de Noorse bergen een partiële dwarslaesie. Na een operatie en revalidatie kon ze weer met een stok lopen. De laatste jaren wordt haar mobiliteit beperkter en moet ze gebruik maken van krukken en soms van een rolstoel.

Henk Huisman: trainer/performer

Henk Huisman werd in 1963 in Bergambacht geboren, is van huis uit sociaal pedagoog en woont in Arnhem, samen met vrouw en kind.

Henk ontwikkelt en geeft met zijn eigen bedrijf Shape cursussen en trainingen in vaardigheden op het gebied van onderhandelen, netwerken en samenwerken met betrekking tot integratiestrategieën.

Bovendien is Henk een van de initiatiefnemers van Stichting nOhandicap, een netwerk van ondernemers met een handicap. Het project stimuleert en bevordert (startend) ondernemerschap van mensen met een beperking.

Henk heeft zich jarenlang ingezet voor zowel de lokale gehandicaptenbelangen in Arnhem als de landelijke belangen bij de toenmalige Gehandicaptenraad.

Henk legde zich steeds meer toe op artistiek en productioneel werk. Hij speelde in voorstellingen van Suver Nuver en Growing up in Public en werkte als danser/performer mee aan de televisieproductie *De Getekende Huid* van Rudi van Dantzig. Sinds twee jaar probeert hij in de Stichting Kreukelzone een podium te vinden voor de *Kreukelmonologen*, een nieuw theaterproject waarin vrouwen met een handicap zelf aan het woord komen over de intimiteit en kwetsbaarheid van het gekreukte lichaam.

Henk Huisman heeft een spierziekte.

Ahmed El Mesri: bruggenbouwer

Ahmed El Mesri werd in 1957 geboren in het Marokkaanse Tetouan. Eenmaal in Nederland werkte hij bij verschillende bedrijven. Vanwege zijn betekenis als vrijwilliger voor de stad Amsterdam ontving hij dit jaar een lintje als Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Ahmed woont in Amsterdam, is getrouwd en vader van een zoon en een dochter.

Ahmed El Mesri is op vele terreinen actief: voor ouderen, mensen met een lichamelijke beperking, migranten en binnen de Amsterdamse Raad van Kerken. Telkens legt hij verbindingen tussen allochtonen en autochtonen. Hij is tolk-vertaler bij het RIAGG, ziekenhuizen en huisartsenpraktijken en heeft een luisterend oor voor mensen met persoonlijke of maatschappelijke problemen. Hij

maakt ook nog tijd om bestuurlijk actief te zijn in onder andere Stichting Gehandicapten Overleg Amsterdam (SGOA), Stichting Intercultureel Zorgconsulenten in Nederland (SIZIN) en de vereniging Nederland Ouderen Migranten Amsterdam (NOMA).

Ahmed richtte verschillende organisaties op. Eerst kwam Stichting Assadaaka, de multiculturele Europese vereniging voor vriendschap in Nederland www.assadaaka.tk. Daarna kwam het Comité Onze Hoop, een organisatie die opkomt voor de belangen van migranten en niet-migranten met een handicap of een chronische ziekte en hun familieleden.

Bovendien zet Ahmed zich al jaren in voor toegankelijk stadsdeel, onder andere als secretaris van ZIN en Vereniging Zeeburg Inclusief.

In 1978 kreeg Ahmed El Mesri door een auto-ongeluk een dwarslaesie. Na twee jaar revalideren is hij zich als vrijwilliger weer gaan inzetten voor de medemens.

Veroni Steentjes: initiator kennisplatform

Veroni Steentjes werd in 1975 geboren in Steenderen. Zij woont in Arnhem en heeft een relatie met Emile. Zij volgde de studie culturele antropologie aan de Universiteit in Nijmegen. Veroni beoefent het Tibetaans boeddhisme en volgt cursussen. In haar vrije tijd gaat zij graag naar de schouwburg en concerten.

In 2001 nam Veroni het initiatief tot een digitale ontmoetingsplaats en kennisplatform voor en door jongeren met een lichamelijke handicap die minder mobiel of huisgebonden zijn. Met niet aflatende inzet heeft zij de Stichting Intermobiel opgericht. Via www.intermobiel.com bevordert de stichting, waarvan Veroni voorzitter is, sociale contacten, maatschappelijke participatie en zelfstandigheid van huisgebonden jongeren. Stichting Intermobiel heeft een positieve insteek en is gericht op mogelijkheden. Op de website staan onderwerpen die spelen bij jongeren met een lichamelijke handicap; van seksualiteit en opvoeden tot aanpassingen. De platformfunctie zorgt ervoor dat de aanwezige kennis en ervaring wordt gedeeld.

Veroni heeft enkele jaren deel uitgemaakt van het jongerenbestuur van de Nederlandse Vereniging van Posttraumatische Dystrofie. Zij treedt regelmatig in de openbaarheid. Zo nam ze deel aan het publieke debat over euthanasie "omdat je nergens jongeren zag". Verder werkte ze mee aan een documentaire over een gelijkwaardige relatie tussen partners met en zonder lichamelijke handicap.

Veroni Steentjes heeft vanaf haar twaalfde jaar posttraumatische dystrofie. Op haar achttiende verspreidde de dystrofie zich door het hele lichaam waardoor zij bedlegerig werd. Vanaf het begin strijdt Veroni voor een normaal zelfstandig leven met de benodigde aanpassingen zoals een ligrolstoel, pc-bedtafel en een hulphond.